Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 14. Warszawa, dnia 31 maja 1937 r. Rok XX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł. 25 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIK Nr. 28 — 30.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 35—38.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 112 — 117.

III. INNE WYDAWNICTWA.

IV. ORZECZNICTWO.

C. BIBLIOGRAFIA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

100.

OKÓLNIK Nr. 28

z dnia 22 maja 1937 r.

o wynagrodzeniu notariuszy za czynności, związane z wymiarem i poborem niektórych podatków komunalnych.

(Nr SF. 26-2-3).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Zdarzają się wypadki, że notariusze, niezależnie od 2%-owego wynagrodzenia, przewidzianego w art. 43 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454), potrącają dodatkowo z sum podatkowych pewne kwoty na koszty przesyłki tych sum i t. p.

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i po zasięgnięciu opinii Ministerstwa Sprawiedliwości wyjaśnia, że 2%-owe wynagrodzenie, ustalone w art. 43 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych obejmuje wszystkie czynności, wiążące się z wymiarem i poborem podatków komunalnych, poza tym więc wynagrodzeniem notariusze nie mogą czynić jakichkolwiek dodatkowych potrąceń, potrącenia takie są bowiem niedopuszczalne, jako ustawą nie przewidziane. W szczególności należy zaznaczyć, że z poborem podatków przez notariuszy wiąże się obowiązek przekazania ich według właściwości, z czego również wynika, że w 2%-owym wynagrodzeniu notariuszy mieści się także i zwrot kosztów przekazania.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

101.

OKÓLNIK Nr. 29

z dnia 28 maja 1937 r.

w sprawie pieczęci urzędowych o średnicy 20 mm. dla niektórych starostw.

(Nr. AA. 31c-4)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Wobec stwierdzonej potrzeby posiadania przez niektóre starostwa dla celów urzędowych

pieczęci o średnicy 20 mm., a mianowicie przez starostwa powiatowe i grodzkie, przy których utworzone są referaty spraw inwalidzkich, — w związku z wystawianiem i prolongowaniem przez nie legitymacyj inwalidzkich, uprawniających do korzystania z ulg kolejowych oraz przez wymienione przy końcu niniejszego okólnika starostwa graniczne wzdłuż granicy: litewskiej, łotewskiej, sowieckiej i częściowo rumuńskiej, a to w związku z wystawianiem przez te starostwa niektórych dokumentów granicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza na podstawie § 1 ust. 2 i §§ 7 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20.VI.1928 roku o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593), w brzmieniu rozporządzenia z dn. 2.XII.1931 roku (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 831) co następuje:

I. Zezwala się na zamówienie pieczęci urzędowych o średnicy 20 mm. z napisem „Starosta Powiatowy (Grodzki) . . . . " i ustala się następujące skróty napisu: „Starosta Pow. (Grod.) . . . . . " względnie „Star. Pow. (Grod.). . . . .", przy czym przymiotnikowa nazwa starosty nie ulega skrótowi.

II. Zarazem zezwala się na wyrób tych pieczęci z materiału kauczukowego.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o nadesłanie swych zapotrzebowań na pieczęcie małego formatu wprost do Ministerstwa (Wydział GB.), które skieruje zamówienia Panów do jednego wytwórcy i dopilnuje, aby zamówione pieczęcie ściśle odpowiadały wymogom ustawowym, wyrób ich był estetyczny i dokładny, a odciśnięcie ich nie odbiegało swym wyglądem od odcisków pieczęci metalowych.

Pieczęci tych należy wyłącznie używać przy wystawianiu i prolongowaniu legitymacyj inwalidzkich, uprawniających do korzystania z ulg kolejowych oraz przy udzielaniu zezwoleń wynikających z przepisów granicznych.

Zarządzenie niniejsze odnosi się do starostów wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministrów: Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 30 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, p. 740) oraz do starostów powiatowych następujących powiatów granicznych: 1) suwalskiego, 2) augustowskiego, 3) grodzieńskiego (woj. białostockie), 4) wileńsko-trockiego, 5) święciańskiego, 6) brasławskiego, 7) dziśnieńskiego, 8) wilejskiego, 9) mołodeckiego (woj. wileńskiego), 10) wołożyńskiego, 11) stołpeckiego, 12) nieświeskiego (woj. nowogródzkie), 13) łuninieckiego, 14) stolińskiego (woj. poleskie), 15) sarneńskiego, 16) kostopolskiego, 17) równieńskiego, 18) zdołbunowskiego, 19) krzemienieckiego (woj. wołyńskie), 20) zbaraskiego, 21) skałackiego, 22) kopyczynieckiego, 23) borszczowskiego, 24) zaleszczyckiego (woj. tarnopolskie).

(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

102.

OKÓLNIK Nr. 30

z dnia 29 maja 1937 r.

w sprawie wyjazdów zagranicznych.

(Nr. AP. 128-27).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Corocznie w okresie letnim daje się zauważyć znaczny wzrost składanych do władz administracji ogólnej podań o paszporty zagraniczne osób, zamierzających udać się za granicę (w celach kuracyjnych, wypoczynkowych itp.). W celu ujednostajnienia postępowania oraz usunięcia wątpliwości co do tego, w jaki sposób należy ustosunkować się do takich spraw, zwłaszcza wobec obowiązujących ograniczeń paszportowych (por. p. 16 instrukcji paszportowej, ogłoszonej w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 30, poz. 214 z r. 1936) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza co następuje:

Ograniczeń paszportowych *nie należy stosować* do osób, które jako cel zamierzonej podróży, podają jedno z następujących państw:

Austria,
Bułgaria,
Czechosłowacja,
Francja (tylko na Wystawę Paryską do 31.X.1937 r.),
Finlandia,
Jugosławia
Łotwa,
Rumunia,
Szwecja (przy bezpośrednich przejazdach drogą morską),
Węgry.

Podane wyżej w porządku alfabetycznym państwa — w zakresie postępowania paszportowego — będą należały do dwóch grup:

a) grupa pierwsza, to te państwa, do których wyjazd może nastąpić bez specjalnych ograniczeń walutowych, a mianowicie: Austria, Czechosłowacja, Finlandia, Łotwa i Szwecja,

b) grupa druga: Bułgaria, Francja (tylko na Wystawę Paryską), Jugosławia, Rumunia i Węgry, to państwa, do których środki płatnicze z kraju mogą być wywożone w postaci akredytyw (czeków turystycznych) a nie w postaci efektywnej waluty polskiej.

Warunkiem wydania paszportu do krajów, wymienionych pod lit. b), jest obowiązek wykazania się wobec władzy paszportowej zaświadczeniem (załącznik Nr 1) upoważnionej instytucji dewizowej (bankowej), stwierdzającym wpłatę odpowiedniej kwoty na ważną do danego kraju akredytywę (czek turystyczny)—przy czym dzieci do lat 4 wolne są od obowiązku posiadania akredytywy.

Wysokość akredytywy będzie ustalana indywidualnie przez podane w załączniku Nr. 2 instytucje bankowe (dewizowe) w zależności od kraju i czasu zamierzonego pobytu.

Jeżeli w podaniu o paszport strona prosi o wpisanie kilku krajów, wówczas musi wykazać się omawianymi powyżej zaświadczeniami w stosunku do każdego kraju— do którego istnieje obowiązek wykupienia akredytywy (czeku).

Paszporty do krajów wymienionych można wydawać z terminem dłuższym lub krótszym, przy czym jeśli chodzi o kra e wymienione pod lit. b) to w zależności od terminu określonego w zaświadczeniu instytucji dewizowej (bankowej). Dla informacji podaje się, że zaświadczenia na Francję będą wydawane z reguły tylko na 14-to dniowy pobyt za granicą, a przy przejeździe morzem — na trzytygodniowy. — Jednakże w celu umożliwienia załatwienia spraw np. nie konsularnych, należy określać termin ważności paszportów o trzy dni dłuższy *bez doliczania za to opłaty paszportowej.*

Opłaty paszportowe za paszporty do wymienionych wyżej krajów — z wyjątkiem Rumunii, o czym niżej — na mocy art. 14 ust. 1 p. 1 i 4 ustawy z dnia 14.VII.1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 404) obniża się w ten sposób, że *za podstawę obliczenia opłaty przyjęty będzie 15-dniowy, zaś przy podróżach odbywanych morzem 21-dniowy okres ważności paszportu, za który należy pobrać opłatę w wysokości 40 zł.* — za okresy zaś dłuższe — kwotę odpowiednio wyższą (np. paszport miesięczny 80 zł.).

Natomiast przy wyjazdach do Rumunii obowiązuje opłata 40 zł. za miesięczny okres ważności paszportu (za 2 miesiące 80 zł. i t. d.).

Ewentualne dalsze obniżenie opłat może mieć miejsce jedynie wyjątkowo i tylko na podstawie decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wydawanych na zasadach ogólnych. Również wyjazdy zbiorowe na podstawie paszportów zbiorowych mogą mieć miejsce tylko na mocy decyzji Ministerstwa.

W przypadkach wydawania paszportów do Francji (w myśl niniejszego rozporządzenia), na Wystawę Paryską, należy w paszportach na str. 7 (uwagi — „observations") wpisać czerwonym atramentem następujące wyrazy: „Międzynarodowa Wystawa — Paryż 1937 r.".

Podając powyższe do wiadomości i ścisłego przestrzegania, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie dalszych potrzebnych ewentualnych zarządzeń.

Za DYREKTORA GABINETU
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

Zał. nr 1.

Zaświadczenie Banku dla uzyskania paszportu.

Niniejszym stwierdzamy, że p. .... wpłacił(a) zł..................... tytułem kupna czeków na..................... po kursie..................... na pobyt w..................... na czas do .... tygodni.

Zastrzegamy się jednak, że przy ewentualnej zmianie kursu, któraby mogła nastąpić po dniu wpłaty złotych, podstawą do rozliczenia będzie kurs obowiązujący w dniu wydania czeków. Kursy przeliczeniowe ustalane są przez P. I. R.

Powyższe czeki będą wymienionemu (ej) wydane po przedstawieniu nam przez niego (nią) paszportu zagranicznego, w którym odnotujemy datę wystawienia, numery i kwoty czeków.

W razie niewydania paszportu, prosimy o zwrot niniejszego zaświadczenia pod naszym adresem.

Powyższe warunki przyjąłem (am) do wiadomości.

Zał. nr 2.

Wykaz instytucyj bankowych (dewizowych).

1. Bank Francusko-Polski.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego.
3. Powszechny Bank Związkowy.
4. Powszechny Bank Kredytowy.
5. Bank Związku Sp. Zarobkowych.
6. Bank Handlowy w Warszawie.
7. Bank P. K. O.
8. Bank. Amerykański w Polsce oraz oddziały tych Banków.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

103.

PISMO OKÓLNE

z dnia 19 maja 1937 r.

o zryczałtowaniu opłat manipulacyjnych PKO — (sprostowanie numeracji druków).

(Nr. GB, 31-1-4).

Wszystkim Urzędom Wojewódzkim, Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę, Starostwom Grodzkim i Powiatowym oraz Urzędowi Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo podaje do wiadomości w ślad za pismem okólnym z dnia 4 maja r. b. Nr. GB. 31/1 3 w sprawie podanej w nagłówku (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 12, poz. 92 z 1937 r.).

Za DYREKTORA GABINETU
(—) Robaczewski
NACZELNIK WYDZIAŁU

Otrzymują:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa,
dnia 12 maja 1937 r.
do L. D. III. 5737/4/37.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Dyrekcyj Ceł.

W okólniku z dnia 20 kwietnia 1937 r., L. D. III. 5737/4/37 przestawiono w ustępie trzecim p. 1) i 2) oznaczenia wzorów blankietu nadawczego P. K. O. Należy zatem poprawić: w p. 1) „786 Rach. 13 do § 28 przepisów dla władz" na: „M. Sk. 391 Egz. 32 do § 77 instr.", zaś w p. 2): „M. Sk. 391 Egz. 32 do § 77 instr." na: „786 Rach. 13 do § 28 przepisów dla władz".

(—) Dr Bielak
NACZELNIK WYDZIAŁU

104.

PISMO OKÓLNE

z dnia 20 maja 1937 r.

o wypełnianiu kart indywidualnych.

(Nr Wojsk. A. 8/4/3).

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i Starostw.

Na niektórych komisjach poborowych wypełnianie kart indywidualnych odbywa się w ten sposób, że wynik badania poborowych w szpitalach wojskowych w drodze ekspertyzy wpisywany jest podwójnie, a mianowicie raz na odwrocie karty indywidualnej w miejscu do tego przeznaczonym, drugi raz na pierwszej stronie tej karty w rubryce opis stanów chorobowych.

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych wyjaśnia, że wpisywanie orzeczenia lekarskiego szpitala wojskowego z ekspertyzy na stronie pierwszej karty indywidualnej jest zbędne i wystarczy wpisanie tego orzeczenia na stronie drugiej karty w specjalnej rubryce w miejscu do tego przeznaczonym. Wyniku badania w szpitalu wojskowym nie należy podpisywać przez lekarzy kom. pob., natomiast na stronie pierwszej w rubryce opis stanów chorobowych lekarze kom. pob. złożą podpisy pod następującą adnotacją: „Orzeczenie szpitalne na stronie drugiej".

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

105.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 maja 1937 r.

o dostarczaniu pracy żołnierzom, zwolnionym do rezerwy.

(Nr SS. 40-73-1)

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Z uwagi na motywy przytoczone w okólniku Min. Spraw Wewnętrznych Nr 5 z dnia 26 stycznia 1937 r. o dostarczaniu pracy żołnierzom, zwalnianym do rezerwy (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 2, poz. 12) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za wskazane wykorzystywanie wszelkich możliwości dla dania wysłużonym żołnierzom, zwalnianym do rezerwy, zatrudnienia również w związkach samorządowych, ich przedsiębiorstwach i zakładach i to zarówno zatrudnienia o charakterze pracy stałej, jak i czasowej.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

106.

PISMO OKÓLNE

z dnia 21 maja 1937 r.

o cenach mąki i pieczywa.

(Nr. Apr. 57-29-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

W związku z zapytaniami w sprawie interpretacji niektórych postanowień pisma okólnego Nr. Apr. 57/7-1 z dnia 19.IV.1937 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 10, poz. 76) w sprawie regulowania cen przetworów zbóż chlebowych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

1) W okresie ważności zreglamentowanych cen mąki notowania giełdowe, dotyczące cen parytet stacja miejsca siedziby giełdy w ładunkach wagonowych za gotówkę nie mogą przekraczać wyznaczonych dla tych miejscowości cen, mogących stanowić górną granicę notowań. Wydaje się być rzeczą oczywistą, że transakcje zawierane na odmiennych warunkach jak np. na ilości poniżej 2.500 kg., z dostawą do piekarni, na kredyt i t. p. muszą uwzględniać wszystkie dodatkowe koszty i okoliczności, wpływające na wzrost ceny, a tym samym tego rodzaju giełdowe transakcje specjalne nie mogą być uważane za przekroczenie przepisów pisma okólnego Nr. Apr. 57/7-1 z dnia 19.IV.1937 r., o ile te właśnie odrębne warunki zostaną w kartach umowy giełdowej ujawnione.

2) W piśmie okólnym z dnia 19.IV.1937 r. określone zostało pojęcie ceny hurtowej „franco wagon stacja odbiorcza względnie skład hurtowy". Pierwsze dotyczy zatem przede wszystkim cen w ośrodkach będących siedzibą giełdy zbożowo-towarowej, podczas gdy w drugim wypadku miało Ministerstwo na uwadze składy istniejące przy młynach względnie będące ich filiami, a zaopatrujące bezpośrednio zarówno handel prywatny jak i przemysł przetwórczy. Nie jest tu zatem objęty handel półhurtowy, którego zysk musi się mieścić w istniejącej marży między wyznaczoną ceną hurtową a detaliczną.

3) Przy ustalaniu cen mąki powiatowe władze administracji ogólnej są obowiązane uwzględniać *przeciętne* lokalne ceny rynkowe zbóż chlebowych. Duża cześć młynów, zwłaszcza prowincjonalnych jest zaopatrywana w zboże przemiałowe bezpośrednio przez producentów rolnych i w tych wypadkach słuszną jest rzeczą przyjmowanie do kalkulacji cen mąki ceny zboża, po której jest ono sprzedawane przez producenta. Ponieważ jednak handel zbożowy zarówno prywatny jak i spółdzielczy bierze również poważny udział w zaopatrywaniu młynów, a cena mąki musi być w obrębie powiatu jednolita, wynika stąd konieczność uwzględniania w kalkulacji cen mąki przeciętnych cen rynkowych zbóż z tym, że ceny te winny odpowiadać przeciętnym cenom płaconym przez młyny.

Poza tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że władze administracji ogólnej nie mają żadnych uprawnień do ingerencji w transakcje giełdowe, pozostawiając to komisarzom giełdowym, do których należy nadzór nad giełdami z ramienia Ministra Przemysłu i Handlu.

(— Dr Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO.

107.

PISMO OKÓLNE

z dnia 22 maja 1937 r.

w sprawie powiatowych komisji szkolnych dla publicznych ludowych szkół rolniczych.

(Nr SS. 53-20-4)

Do

P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje P. P. Wojewodom i Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych, iż Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w piśmie Nr III RG-889-37 z dnia 14 kwietnia b. r. stwierdziło na podstawie wyników ankiety, iż nie przy wszystkich szkołach rolniczych są zorganizowane powiatowe komisje szkolne dla publicznych ludowych szkół rolniczych oraz iż niektóre istniejące komisje nie przejawiają żywotności.

W związku z tym Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwróciło się do P. P. Kuratorów Okręgów Szkolnych o wydanie przewodniczącym komisji szkolnych publicznych ludowych szkół rolniczych zarządzeń, z powołaniem się na ustęp 2 art. 12 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 398) i na § 1 rozporządzenia o powiatowych komisjach szkolnych (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 770) z r. 1923, jako też na art. 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28.XII.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej, aby ożywili i usprawnili działalność komisji, a nadto celem związania ich ściślejszego z formami organizacyjnymi życia społecznego i gospodarczego obowiązkowo i stale powoływali na wszystkie posiedzenia: 1) delegata Urzędu Wojewódzkiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, 2) zarówno delegata samorządu powiatowego jak i izby rolniczej niezależnie od tego czy właścicielem szkoły jest samorząd powiatowy, czy izba rolnicza.

(—) Zbikowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

108.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 maja 1937 r.

o wyznaczeniu cen mąki żytniej 0-82%

(Nr Apr. 57-32-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

Zarządzeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu Nr HW/V-1/5 z dnia 15 maja 1937 r. została wprowadzona z dniem 20 maja r. b. do notowań na giełdach zbożowo-towarowych mąka żytnia 0-82%.

W zwiazku z tym — w uzupełnieniu mych zarządzeń Nr Apr. 57/7-1 z dnia 19 kwietnia 1937 r. w sprawie regulowania cen przetworów zbóż chlebowych polecam:

1. Wyznaczyć z urzędu ceny na mąkę żytnią 0-82% zarówno w hurcie jak i detalu na zasadach, podanych w piśmie okólnym Nr Apr. 57/7-1 z dnia 19 kwietnia r. b. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 10, poz. 76 z dnia 20 kwietnia r. b.) z tym, że w pozycji kosztów przemiału należy przyjmować kwotę zł 3 — od 100 kg. zboża. W kalkulacjach zatem ceny tej mąki należy wychodzić z obecnej przeciętnej ceny rynkowej żyta, pomniejszonej o wartość rynkową 15 kg. mniej wartościowych otrąb, a z uwzględnieniem kosztów przemiału. Uzyskana w ten sposób suma stanowi wartość 82 kg mąki w hurcie. Przy wyprowadzaniu hurtowej

ceny mąki należy posługiwać się wzorem I-ym z załącznika do wymienionego wyżej pisma okólnego z tym, że w liczniku cyfrę „27" należy zastąpić cyfrą „15", a w mianowniku cyfrę „70" cyfrą „82".

Ustalona w ten sposób cena mąki 0-82% winna być o około 2 zł niższa od cen mąki 0-70%.

2. Wyznaczyć z urzędu cenę chleba żytniego z tej mąki z uwzględnieniem istotnych kosztów wypieku z tym, że cena ta nie może w żadnym wypadku przekraczać wyznaczonej hurtowej ceny mąki 0-82%.

W kalkulacjach należy przyjmować jako średnią normę przypieku 42%.

3. Wyznaczone ceny na mąkę żytnią 0-82% oraz chleb z tej mąki winny obowiązywać od dnia 1 czerwca r. b.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

109.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 4 ust. (2) rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Lidze Morskiej i Kolonialnej (Warszawa, ul. Widok 10) pozwolenia na ustanowienie honorowej odznaki pn. „Medal XV-lecia odzyskania morza", mającej na celu wyróżnienie za zasługi, położone dla Ligi Morskiej i Kolonialnej.

Odznaka będzie nadawana zgodnie z regulaminem przez Komisję, powołaną z ramienia Zarządu Głównego Ligi Morskiej i Kolonialnej.

Regulamin honorowej odznaki wydany przez Zarząd Główny Ligi Morskiej i Kolonialnej zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

Odznaka będzie wydawana na czas nieokreślony.

Wzór odznaki i regulamin stanowi nierozłączną część niniejszego pozwolenia.

(Warszawa, d. 24 maja 1937 r. Nr AP. 3-63).

Za MINISTRA
(—) Paciorkowski
PODSEKRETARZ STANU

REGULAMIN HONOROWEJ ODZNAKI L M K „Medala XV-lecia Odzyskania Morza"

§ 1.

Ustanawia się honorową odznakę LMK „Medal XV-lecia Odzyskania Morza" mającą na celu wyróżnienie osób za zasługi położone dla Ligi Morskiej i Kolonialnej.

§ 2.

Odznakę nadaje się raz jeden. Termin nadawania odznaki upływa z dniem 31 XII.1937 r.

§ 3.

Odznaka wyobraża srebrny medal złocony (750 próby) średnicy 24 mm według projektu prof. Tadeusza Breyera. Na jednej stronie medala widnieje skrzydlata postać z mieczem zanurzonym w morze, w otoku zaś napis: „Liga Morska i Kolonialna". Druga strona wyobraża statek m/s „Piłsudski" na falach morskich, w otoku zaś napis: „w XV-lecie Odzyskania Morza". Posiadanie dyplomu z medalem złoconym uprawnia nagrodzonego do noszenia złoconej miniaturki o średnicy 18 mm tego samego, co medal wzoru, na wstążeczce rypsowej na 10 mm. szerokiej, koloru morskiego.

§ 4.

Odznakę honorową nadaje komisja, wybrana przez Zarząd Główny LMK. Akta i ewidencję nagrodzonych prowadzi Biuro Zarządu Głównego LMK w Warszawie.

§ 5.

Wnioski o odznaczenie „Medalem XV-lecia Odzyskania Morza" przedkładane są komisji przez prezesów zarządów okręgów LMK względnie proponowane przez Zarząd Główny LMK lub komisję odznaczeniową. Kandydatem do odznaki może być każdy nieposzlakowany, pełnoletni obywatel polski.

§ 6.

Osoby odznaczone srebrnym medalem (złoconym) pokrywają koszty jego wykonania oraz porta i manipulacyjne, wynoszące za normalną odznakę 10 zł wraz z dyplomem, za miniaturkę 3 zł.

§ 7.

Dyplom podpisany jest przez Prezesa Rady Głównej i Prezesa Zarządu Głównego lub ich zastępców. Opatrzony jest pieczęcią Zarządu Głównego LMK oraz numerem porządkowym, pod którym wciągnięty jest do księgi ewidencyjnej.

§ 8.

Odznaki można przesyłać pocztą nagrodzonym, albo mogą być wręczane w stolicy lub w siedzibach Okręgowych Zarządów LMK.

§ 9.

Ilość odznak na całą Rzeczpospolitą nie może przekroczyć ilości 7.000 (siedem tysięcy).

§ 10.

Utrata odznaki następuje na skutek popełnienia czynów, za które traci się odznaczenia państwowe.

§ 11.

Nadanie i utrata odznaki honorowej ogłaszane jest w organie LMK „Morze".

110.

PISMO OKÓLNE

z dnia 26 maja 1937 r.

w sprawie orzeczeń kom. pob. kwalifikujących do oddziałów Obrony Narodowej.

(Wojsk. A. 8-3-30)

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę i Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych zawiadamia, że orzeczenia komisyj poborowych, kwalifikujące ochotników do oddziałów Obrony Narodowej, nie są miarodajne do ustalenia stosunku do służby wojskowej tych osób.

W związku z tym osoby, które odbyły służbę w oddziałach Obrony Narodowej i zgłaszają się ochotniczo do służby w wojsku stałym oraz te, które po osiągnięciu wieku poborowego mają zgłosić się do poboru, obowiązane są stanąć na komisji poborowej celem wydania w stosunku do nich nowego orzeczenia o zdolności do służby wojskowej.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

Otrzymuje do wiadomości:
Ministerstwo Spraw Wojskowych — Dep. Uzupełnień.

111.

PISMO OKÓLNE

z dnia 29 maja 1937 r.

o współpracy kuratorów okręgów szkolnych ze sferami gospodarczymi.

(Nr. SS. 53-164-1).

Do

P. P. Wojewodów, Prezydentów Miast i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Podając do wiadomości okólnik Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. 125 z 7.XII.1936 r. w sprawie współpracy kuratorów okręgów szkolnych ze sferami gospodarczymi, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów, Prezydentów Miast i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych o współdziałanie w podjętej akcji.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

MINISTER WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 125

z dnia 7 grudnia 1936 r. (nr III 0-4212/36)

w sprawie współpracy Kuratoriów Okręgów Szkolnych ze sferami gospodarczymi.

Realizacja zadań szkolnictwa zawodowego, wskazanych w art. 24 ustawy o ustroju szkolnictwa z dnia 11.III.1932 r., wymega ścisłej współpracy tego szkolnictwa ze sferami gospodarczymi. Postulat ten został również wysunięty w rezolucjach Narady Gospodarczej, zorganizowanej w miesiącu lutym b. r. przez Rząd Rzeczypospolitej.

Dążąc do pogłębienia omawianej współpracy zalecam organizowanie przez Kuratoria sporadycznych konferencji z przedstawicielami sfer gospodarczych. Tematem tych konferencji może być np.:

1) informowanie sfer gospodarczych przez Kuratoria o stanie i rozwoju szkolnictwa zawodowego,

2) informowanie Kuratoriów przez sfery gospodarcze o potrzebach życia gospodarczego w zakresie kształcenia zawodowego,

3) rozważanie sposobów i środków prowadzących do dostosowania szkolnictwa zawodowego na danym terenie do potrzeb gospodarczych tego terenu; opracowywanie odpowiednich wniosków i opinii dla władz szkolnych,

4) organizacja praktyk młodzieży i nauczycieli szkół zawodowych w przedsiębiorstwach,

5) sprawy zatrudnienia absolwentów szkół zawodowych we właściwych dla nich zawodach (współpraca sfer gospodarczych przy wprowadzaniu tych absolwentów do pracy zawodowej),

6) organizacja pomocy sfer gospodarczych dla szkół zawodowych (np. stypendia dla zdolnej młodzieży, dostarczanie pomocy naukowych),

7) koordynacja pozaszkolnego kształcenia zawodowego, prowadzonego przez sfery gospodarcze, z akcją szkół zawodowych w tym kierunku.

Konferencje należy organizować odrębnie dla poszczególnych działów szkolnictwa zawodowego, zapraszając na nie przedstawicieli np.:

1) w dziale szkolnictwa rolniczego:

a) izby rolniczej,

b) wydziału roln. odnośnych urzędów wojewódzkich,

c) organizacyj rolniczych dobrowolnych,

d) komisyj rolnych samorządu terytorialnego,

e) organizacyj rolniczo-spółdzielczych;

2) w dziale szkolnictwa przemysłowego:

a) wydziału przem. odnośnych urzędów wojewódzkich,

b) izby przemysłowo-handlowej oraz rzemieślniczej,

c) organizacyj przemysłowych i rzemieślniczych,

d) rejonowych komisyj przysposobienia gospodarczego;

3) w dziale szkolnictwa handlowego:

a) izby przemysłowo-handlowej,

b) organizacyj kupieckich i spółdzielczych,

c) bankowości,

d) urzędu wojewódzkiego (wydział ogólny i przemysłowy), izby skarbowej, okręgowej dyrekcji poczt, kolei, ceł,

e) rejonowej komisji przysposobienia gospodarczego;

4) w dziale szkolnictwa gospodarstwa domowego;

a) żeńskich organizacyj społecznych, interesujących się gospodarstwem domowym.

Szczegółowe ustalenie składu uczestników konferencji pozostawiam Panom Kuratorom, zaznaczając, że liczba uczestników konferencji nie powinna być zbyt duża (nie więcej niż kilkanaście osób), tak jednak dobrana, ażeby opinia konferencji istotnie mogła być w danej dziedzinie uważana za opinię sfer gospodarczych.

Konferencje powinny mieć wyłącznie charakter informacyjny i opiniodawczy. Ich powoływanie i prace nie mogą w żadnym razie obciążać budżetu państwowego. Konferencje zbierają się na zaproszenie Panów Kuratorów. Z obrad należy spisywać protokoły, których odpisy proszę nadsyłać do Ministerstwa. Ministerstwo należy również zawiadamiać o terminach mających się odbyć konferencji.

Ustalenie terminów poszczególnych konferencji oraz programów ich obrad pozostawiam Panom Kuratorom, wyrażając życzenie, ażeby te konferencje zostały zapoczątkowane w roku szkolnym 1936/37. Szczególnej uwagi Panów Kuratorów wymaga sprawa przygotowania materiałów i referatów, jako podstawy dyskusji i ostatecznych wniosków, w przeciwnym razie prace konferencji mogłyby być powierzchowne i nie dać pożądanych rezultatów.

(—) W. Świętosławski

MINISTER

Otrzymują:

Kuratoria Okręgów Szkolnych,
Śląski Urząd Wojew. Wydz. Ośw. Publ.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 7 maja Nr 35 Rok 1937

Poz. 270. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej.

Poz. 271. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1937 r. w sprawie tłuszczów zwolnionych spod opodatkowania.

z 14 maja Nr. 36 Rok 1937

Poz. 272. Ustawa z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami powstałymi z parcelacji.

Art. 1. Ustawa niniejsza stosuje się do gospodarstw, powstałych w drodze parcelacji nieruchomości ziemskich, niezależnie od tego, czy parcelowana nieruchomość stanowiła własność Państwa, Państwowego Banku Rolnego lub innych osób prawnych i fizycznych. Ustawa niniejsza nie ma jednak zastosowania do gruntów, określonych w art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U R. P. Nr 56, poz. 405).

Art. 2. (1) Gospodarstwa, powstałe z parcelacji, nie mogą być zbywane w całości lub w części, dzielone, wydzierżawiane, zastawiane lub obciążane bez zezwolenia władzy. Gospodarstwa, będące własnością małoletnich, mogą być wydzierżawiane do czasu osiągnięcia pełnoletności za zgodą władzy opiekuńczej.

(2) Właściciele gospodarstw, powstałych z parcelacji, obowiązani są do osobistego gospodarowania na tych gospodarstwach. Władza może zezwolić na powierzenie gospodarowania innej osobie.

Art. 3. (1) W licytacji gospodarstw, powstałych z parcelacji, mogą brać udział tylko te osoby, które na nabycie nieruchowości uzyskały zezwolenie władzy, właściwej ze względu na miejsce położenia licytowanej nieruchomości. Władzy tej doręczane będą obwieszczenia o licytacji.

(2) Przepis o obowiązku uzyskiwania zezwoleń nie dotyczy instytucji kredytu długoterminowego, biorących udział w licytacji.

Art. 4. (1) Ograniczenia, wynikające z ustawy niniejszej, stosują się tak do pierwotnych, jak i do następnych nabywców.

(2) W aktach sprzedaży gospodarstw, powstałych z parcelacji, notariusze z urzędu zamieszczają wzmiankę o ograniczeniach, wynikających z ustawy niniejszej. W przypadkach przyznania tytułu własności w postępowaniu sądowym na podstawie przepisów, przewidzianych w ustawach o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w posiadanie nabywców w drodze parcelacji nieruchomości ziemskich, sąd na wniosek władzy zamieści w orzeczeniu wzmiankę o powyższych ograniczeniach.

(3) Brak wzmianki o ograniczeniach w umowie sprzedaży lub w wykazie hipotecznym nie

zwalnia gospodarstwa od tych ograniczeń. Przepis ten nie dotyczy nieruchomości, wymienionych w art. 5 i 6.

Art. 5. (1) Gospodarstwa, powiększone w drodze nabycia działek z parcelacji po wejściu w życie ustawy niniejszej do normy gospodarstwa samodzielnego, mogą być również poddane ograniczeniom, wynikającym z ustawy niniejszej, przez ujawnienie tych ograniczeń w księgach hipotecznych na wniosek władzy.

(2) Normy obszarowe gospodarstw samodzielnych dla poszczególnych województw lub powiatów ustali Minister Rolnictwa i Reform Rolnych po zasięgnięciu opinii właściwej izby rolniczej.

Art. 6. Gospodarstwa, powstałe z parcelacji, przeprowadzonej przed wejściem w życie ustawy niniejszej, a po dniu 1 września 1919 r., mogą być poddane ograniczeniom, wynikającym z ustawy niniejszej, od daty ujawnienia tych ograniczeń w trybie, określonym w art. 5 ust. (1).

Art. 7. (1) Umowy, zawarte wbrew przepisom art. 2, są nieważne.

(2) Gospodarstwo, którym rozporządzono wbrew przepisom art. 2, może być poddane przymusowemu wykupowi według przepisów art. 22 i 23 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1). Jeżeli wykup następuje z powodu sprzedaży nieruchomości, dokonanej wbrew przepisom art. 2, władza może określić wynagrodzenie za wykupione gospodarstwo bądź na podstawie art. 27, 28 i 29 powołanej ustawy o wykonaniu reformy rolnej, bądź w wysokości ceny sprzedażnej, ustalonej w umowie. Wypłata wynagrodzenia następuje według zasad i w trybie, stosowanym przy wypłacie wynagrodzenia za nieruchomości przymusowo wykupywane na cele reformy rolnej.

Art. 8. (1) Kto rozporządza działką, powstałą z parcelacji, wbrew ograniczeniom, zawartym w art. 2, podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 złotych lub jednej z tych kar. Tej samej karze podlega, kto nabywa lub użytkuje działkę wbrew przepisom art. 2.

(2) Do dochodzenia i karania wykroczeń, określonych w ust. (1), właściwa jest powiatowa władza administracji ogólnej.

Art. 9. (1) Do udzielania zezwoleń, przewidzianych w art. 2 i 3, oraz do składania wniosków w myśl art. 5 i 6, właściwy jest starosta.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala zasady, którymi kierować się będą starostowie przy wykonywaniu przepisów ust. (1).

Art. 10. Za ujawnienie w księgach hipotecznych łącznie z prawem własności ograniczeń, wynikających z ustawy niniejszej, sądy i pisarze hipoteczni nie pobierają osobnych opłat. Sądowe opłaty hipoteczne i stawki wynagrodzenia pisarzy hipotecznych od wpisów, wynoszonych w myśl art. 5 i 6, obniża się o 50%.

Art. 11. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, może w drodze rozporządzeń zawieszać całkowicie lub częściowo działanie ustawy niniejszej w stosunku do poszczególnych województw i powiatów oraz poszczególnych kategorii gospodarstw.

Art. 12. Do nieruchomości podlegających ograniczeniom, wynikającym z ustawy niniejszej, nie stosuje się rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 428), oraz rozporządzenia niemieckiej Rady Związkowej z 15 marca 1918 r. o obrocie nieruchomościami ziemskimi (Zb. Ust. Rzeszy str. 123) i art. 54 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1). Ustawa niniejsza nie narusza jednak skuteczności wpisów hipotecznych, ujawnionych przed wejściem w życie ustawy niniejszej, a zawierających podobne ograniczenia.

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Sprawiedliwości, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 14. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 15. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 273. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunii, dotycząca współpracy intelektualnej, podpisana w Warszawie dnia 27 listopada 1936 r.

Poz. 274. Oświadczenie rządowe z dnia 10 maja 1937 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o współpracy intelektualnej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunii, podpisanej w Warszawie dnia 27 listopada 1936 roku.

Poz. 275. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1937 r. w sprawie uzupełnienia umowy pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 roku.

Poz. 276. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1937 r. o przesunięciu terminu płatności I raty państwowego podatku gruntowego za rok 1937.

Poz. 277. Oświadczenie rządowe z dnia 15 marca 1937 r. o zmianie zastrzeżenia złożonego przez Indie do konwencji z dnia 25 września 1926 r. w sprawie niewolnictwa.

Poz. 278. Oświadczenie rządowe z dnia 15 marca 1937 r. w sprawie stosowania na terytoriach mandatowych Nowej Gwinei i Nauru międzynarodowej konwencji z dnia 4 maja 1910 r. dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem.

z 20 maja Nr 37 Rok 1937

Poz. 279. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia w formie not, wymienionych w Paryżu dnia 30 kwietnia 1937 r., o przedłużeniu prowizorycznego układu handlowego między Polską a Francją z dnia 18 lipca 1936 r. i o zmianie art. 5 tego układu.

Poz. 280. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Irakiem w formie not, wymienionych w Bagdadzie dnia 6 marca 1937 r.

Poz. 281. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 12 kwietnia 1937 r. o przystosowaniu przepisów ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminariach nauczycielskich państwowych i prywatnych, do wprowadzenia w życie nowego ustroju szkolnictwa.

Poz. 282. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1937 r. w sprawie utworzenia podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa „Société Textile La Czenstochovienne, Towarzystwo Przędzalnicze La Czenstochovienne — Francuska Spółka Akcyjna" w Częstochowie.

Poz. 283. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą.

Poz. 284. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. o warunkach konwersji i zamiany papierów emisyjnych państwowych i samorządowych, wypuszczonych w walutach obcych, oraz o wypuszczeniu 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

Poz. 285. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi.

Poz. 286. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o przyjmowaniu przez notariuszów na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej papierów wartościowych celem uiszczenia podatku od darowizn.

Poz. 287. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1937 r. o zmianie właściwości utworzonego w Sanoku Wydziału Zamiejscowego Sądu Okręgowego w Jaśle.

Poz. 288. Oświadczenie rządowe z dnia 15 marca 1937 r. o stosowaniu do księstwa Liechtenstein postanowień konwencji międzynarodowej dotyczącej opium, z dnia 19 lutego 1925 r.

Poz. 289. Oświadczenie rządowe z dnia 15 marca 1937 r. o stosowaniu do księstwa Liechtenstein postanowień konwencji o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających, z dnia 13 lipca 1931 r.

z 25 maja Nr 38 Rok 1937

Poz. 290. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 17 kwietnia 1937 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 stycznia 1937 r. o ochotniczych lotach ćwiczebnych.

Poz. 291. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4 maja 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Poz. 292. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4 maja 1937 r. o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca 1936 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. Śl. Nr 16, poz. 28) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy art. 6 — 11, 12 ust. (1) pkt 1 i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzą w życie:

1) w zastosowaniu do bydła na obszarze:

gmin: Przytyk, Wolanów i Zakrzów w powiecie radomskim oraz

gmin: Kidów i Żarnowiec w powiecie olkuskim — w województwie kieleckim;

gmin: Chełmiec Polski, Łącko, Nawojowa, Podegrodzie i Stary Sącz (wiejskiej i miejskiej) w powiecie nowosądeckim — w województwie krakowskim;

powiatów: biłgorajskiego, krasnystawskiego i tomaszowskiego — w województwie lubelskim;

powiatów: kolbuszowskiego i leskiego — w województwie lwowskim;

powiatów: bielskiego, cieszyńskiego, pszczyńskiego i świętochłowickiego w województwie śląskim;

powiatu brodzkiego — w województwie tarnopolskim:

gmin: Chrostkowo, Czermin, Dzierzno, Okalewo, Osiek, Pręczki, Rogowo, Skrwilno, Staroprypin, Szczutowo, Wąpielsk i Żałe w powiecie rypińskim oraz

gmin: Bieżuń, Gojsk, Kosemin, Rościszewo i Sierpc w powiecie sierpeckim — w województwie warszawskim;

2) w zastosowaniu do trzody chlewnej na obszarze:

powiatów: przeworskiego, rzeszowskiego i turczańskiego — w województwie lwowskim;

powiatu gostyńskiego — w województwie poznańskim oraz

powiatów: bielskiego, cieszyńskiego, pszczyńskiego i świętochłowickiego — w województwie śląskim;

3) w zastosowaniu do owiec na obszarze:

gmin: Jangrot i Sułoszowa w powiecie olkuskim oraz

gmin: Drzewica, Kuniczki i Opoczno (wiejskiej) w powiecie opoczyńskim — w województwie kieleckim;

powiatów: bialskiego, gorlickiego, jasielskiego, nowotarskiego i żywieckiego — w województwie krakowskim;

gminy Rudzica w powiecie bielskim oraz

gmin: Brenna, Goleszów, Istebna, Jaworzynka, Koniaków, Ustroń i Wisła w powiecie cieszyńskim — województwie śląskim;

gminy Kompina w powiecie łowickim oraz

gminy Skierniewka w powiecie skierniewickim — w województwie warszawskim.

§ 2. Przeglądy rozpłodników na obszarach, określonych w § 1, mogą w 1937 r. odbyć się po terminach ustalonych w § 28 ust. (2) rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4 maja 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 291). Terminy zgłaszania rozpłodników (buhajów i knurów) do zarządów gmin, jak również terminy dostarczania przez zarządy gmin wykazów tych rozpłodników komisjom kwalifikacyjnym w 1937 r. (§ 34 i 37 wymienionego wyżej rozporządzenia) dla odpowiednich obszarów, określonych w § 1, ustalą izby rolnicze w porozumieniu z przewodniczącymi właściwych wydziałów powiatowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Poz. 293. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 5 maja 1937 r. o zniesieniu i utworzeniu niektórych katedr na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej.

Poz. 294. Oświadczenie rządowe z dnia 15 marca 1937 r. w sprawie przystąpienia Rumunii do międzynarodowej konwencji z dnia 31 maja 1929 r. o bezpieczeństwie życia na morzu.

Poz. 295. Oświadczenie rządowe z dnia 18 marca 1937 r. w sprawie przystąpienia Norwegii do porozumienia z dnia 1 grudnia 1924 r. w sprawie ułatwień marynarzom handlowym leczenia chorób wenerycznych.

Poz. 296. Oświadczenie rządowe z dnia 7 kwietnia 1937 r. w sprawie przystąpienia Turcji do konwencji międzynarodowej z dnia 20 kwietnia 1929 r. o zwalczaniu fałszowania pieniędzy.

Poz. 297. Oświadczenie rządowe z dnia 7 kwietnia 1937 r. w sprawie złożenia przez Brazylię dokumentu ratyfikacyjnego protokołu z dnia 14 września 1929 r., dotyczącego rewizji Statutu Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej.

Poz. 298. Oświadczenie rządowe z dnia 7 kwietnia 1937 r. w sprawie stosowania do księstwa Liechtenstein postanowień międzynarodowej konwencji opiumowej z dnia 23 stycznia 1912 r.

Poz. 299. Oświadczenie rządowe z dnia 17 kwietnia 1937 r. w sprawie złożenia przez Włochy dokumentów ratyfikacyjnych konwencji międzynarodowej z dnia 10 kwietnia 1926 r. o ujednostajnieniu niektórych zasad, dotyczących immunitetów statków państwowych oraz protokołu dodatkowego z dnia 24 maja 1934 r.

Poz. 300. Oświadczenie rządowe z dnia 20 kwietnia 1937 r. w sprawie złożenia przez Węgry dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o ujednostajnieniu znaków drogowych.

Poz. 301. Oświadczenie rządowe z dnia 20 kwietnia 1937 r. w sprawie przystąpienia Republiki Argentyńskiej do konwencji międzynarodowej z dnia 26 września 1906 r. o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapałek.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 19 maja Nr 112 Rok 1937

Poz. 170. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o otwarciu sesji nadzwyczajnej Sejmu.

Poz. 171. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o otwarciu sesji nadzwyczajnej Senatu.

Poz. 172. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 20 maja Nr 113 Rok 1937

Poz. 173. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 14 maja 1937 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I z 1935 r.

Poz. 174. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 maja 1937 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 16 kwietnia 1937 r. ustalającej warunki pracy i płacy w zawodzie malarskim mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw malarskich na obszarze miasta Poznania i miejscowości w promieniu 15 kilometrów od miasta Poznania.

z 21 maja Nr 114 Rok 1937

z 22 maja Nr 115 Rok 1937

Poz. 175. Instrukcja Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 maja 1937 r. o komisji egzaminacyjnej dla techników dentystycznych.

z 24 maja Nr 116 Rok 1937

Poz. 176. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22 maja 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w przedmiocie wykonania zaleceń Międzynarodowego Komitetu Nieinterwencji w sprawy wewnętrzne Hiszpanii.

z 25 maja Nr 117 Rok 1937

Poz. 177. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 178. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 179. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 maja 1937 r. o zmianie zarządzenia z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych, oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

III. Inne wydawnictwa.

Pismo Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 grudnia 1936 r. o siedzibach i teryt. zakresie działania referentów rolnictwa i ref. rol. w starostwach na obszarze województwa tarnopolskiego Nr BP. XI-3/40 z 36 r.

Do
Pana Wojewody
w Tarnopolu.

Ustalam jak następuje, siedziby oraz terytorialny zakres działania referentów rolnictwa i reform rolnych (komisarzy ziemskich) w starostwach na obszarze województwa tarnopolskiego: *).

Siedziba komisarza ziemskiego		Powiaty objęte działalnością komisarza ziemsk.
Borszczów	—	borszczowski, zaleszczycki,
Brzeżany	—	brzeżański, buczacki, podhajecki, przemyślański,
Czortków	—	czortkowski, kopyczyniecki, trembowelski,
Kamionka Strumiłowa		kamionecki, radziechowski,
Tarnopol	—	skałacki, tarnopolski, zbaraski,
Złoczów	—	brodzki, zborowski, złoczowski.

Proszę Pana Wojewodę o wydanie stosownych zarządzeń.

(—) J. Poniatowski
MINISTER

*) Uchyla zarządzenie przedrukowane w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z r. 1934 Nr 33, str. 952.

Pismo Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 grudnia 1936 r. w sprawie utworzenia oddziału finansowego w Wydziale Rolnictwa i R. R. Urzędu Wojew. w Krakowie. Nr BP. XI-3/32 z 36 r.

Do
Pana Wojewody
w Krakowie.

Zmieniając częściowo punkt 1 zarządzenia Ministerstwa z dnia 20 grudnia 1933 r. Nr BP. A. IV-1/14 (Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. z 1934 r. Nr 5, poz. 32 *), zarządzam utworzenie oddziału finansowego w Wydziale Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

Do zakresu działania oddziału finansowego należą sprawy wymienione w szczegółowym podziale czynności tego oddziału (załącznik do pisma Ministerstwa z dnia 14 grudnia 1933 r. Nr BP. A. IV-1/15 — Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr 5, poz. 36).

Proszę Pana Wojewodę o wydanie stosownych zarządzeń.

(—) J. Poniatowski
MINISTER

Pismo Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 kwietnia 1937 r. o utworzeniu referatów melioracyjnych. Nr BP. I-3/5.

Nawiązując do pkt. 2 zarządzenia Ministerstwa z dnia 25 czerwca 1936 r. Nr. BP. XI-3/22 w sprawie utworzenia referatów melioracyjnych (Dz. Urz. Min. Rol. i Ref. Rol. Nr 10 poz. 84) (przedruk w Dzienniku Urzęd. Min. Spraw Wewn. Nr 36 str. 637) postanawiam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, co następuje:

1) Do załatwiania spraw melioracyjnych z zakresu administracji rolnictwa i reform rolnych ustanawiam w poszczególnych starostwach powiatowych na obszarze województw: stanisławowskiego i tarnopolskiego osobne „referaty melioracyjne".

2) Siedziby referentów melioracyjnych oraz powiaty objęte ich działalnością są następujące:

*) Patrz Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z r. 1934 Nr 33, str. 953.

Starostwo Pow. będące siedzibą referenta melioracyjnego		Powiaty objęte działalnością referenta melioracyjnego
Woj. Stanisławowskie:		
Stanisławów	—	horodeński, kałuski, kołomyjski, kosowski, nadwórniański, rohatyński, śniatyński, stanisławowski, tłumacki,
Stryj	—	doliński, stryjski, żydaczowski.
Woj. Tarnopolskie:		
Kamionka Strumiłowa		brodzki, kamionecki, radziechowski,
Brzeżany	—	brzeżański, podhajecki, przemyślański, złoczowski.

Pozostałe powiaty województwa tarnopolskiego będą czasowo obsługiwane w sprawach wodno-melioracyjnych przez Oddział Wodno-Melioracyjny Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu.

3) Do referatów melioracyjnych starostw (pkt 2) ma analogiczne zastosowanie zarządzenie Ministerstwa z dnia 19 marca 1936 r. Nr BP. XI-3/5 w sprawie organizacji referatów melioracyjnych oraz załącznik Nr 1 do tego zarządzenia ustalający podział czynności w sprawach melioracyjnych (Dz. Urz. Min. Rol. i Ref. Rol. Nr 4, poz. 24) (przedruk w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 13, str. 215).

4) Proszę Pana Wojewodę o wydanie odpowiednich zarządzeń celem rychłego uruchomienia referatów melioracyjnych w starostwach.

Przy wydawaniu powyższych zarządzeń proszę Pana Wojewodę o wzięcie pod uwagę treści pisma Ministerstwa z dnia 19 marca 1936 r. Nr BP. XI-3/2 (Dz. Urz. Min. Rol. i Ref. Rol. Nr 4, poz. 25) (przedruk w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 13, str. 214).

Otrzymują P. P. Wojewodowie Stanisławowski i Tarnopolski.

(—) *J. Poniatowski*
MINISTER

Pismo Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 kwietnia 1937 r. o podziale województwa stanisławowskiego na referaty rolnictwa i reform rolnych. Nr BP. I-3/6.

Do
Pana Wojewody
w Stanisławowie.

Ustalam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych jak następuje siedziby i terytorialną właściwość referentów rolnictwa i reform rolnych starostw (komisarzy ziemskich) na obszarze województwa stanisławowskiego:

Starostwo Pow. będące siedzibą komisarza ziem.*)		Powiaty objęte właściwością komisarza ziemskiego
Horodenka	—	horodeński, śniatyński,
Kołomyja	—	kołomyjski, kosowski, nadwórniański,
Rohatyn	—	rohatyński, żydaczowski,
Stanisławów	—	kałuski, stanisławowski, tłumacki,
Stryj	—	doliński, stryjski.

Proszę Pana Wojewodę o wydanie odpowiednich zarządzeń.

(—) *J. Poniatowski*
MINISTER

Pismo Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 kwietnia 1937 r. o podziale województwa stanisławowskiego na obwody ochrony lasów. Nr BP. I-3/4.

Do
Pana Wojewody
w Stanisławowie.

Zmieniając częściowo zarządzenie Ministerstwa z dnia 30 maja 1936 r. Nr BP. XI-7/6 w sprawie podziału województwa na obwody ochrony lasów (Dz. Urz. Min. Roln. i Ref. Rol. Nr 10, poz. 83) ustalam nowy podział województwa stanisławowskiego na obwody komisarzy ochrony lasów.

Starostwo Pow., będące siedzibą urzędową komisarza ochrony lasów:		Powiaty wchodzące w skład obwodu komisarza ochr. lasów
Dolina	—	doliński, kałuski,
Kołomyja	—	horodeński, kołomyjski, nadwórniański, śniatyński,
Kosów	—	kosowski,
Stanisławów	—	rohatyński, stanisławowski, tłumacki,
Stryj	—	stryjski, żydaczowski.

Proszę Pana Wojewodę o wydanie odpowiednich zarządzeń.

(—) *J. Poniatowski*
MINISTER

Pismo Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 kwietnia 1937 r. o ustanowieniu wojewódzkich inspektorów zabudowy. Nr B. P. I-2/15 z 37 r.

Zmieniając częściowo zarządzenie Ministerstwa z dnia 20 listopada 1933 r. Nr BP. A-IV-1/11 w sprawie organizacji agend administracji rolnictwa i reform rolnych we władzach administracji ogólnej (Dz. Urz. Min. Rol. i Ref. Rol. z 1934 r. Nr 5 poz. 30), zarządzam po porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ustanowienie w Wydziałach Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędów Wojewódzkich: Pomorskiego, Poznańskiego i Tarnopolskiego „Wojewódzkich Inspektorów Zabudowy“.

*) Uchyla zarządzenie przedrukowane w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z r. 1934 Nr 33, str. 952.

Wojewódzki Inspektor Zabudowy posiada stanowisko równorzędne kierownikowi oddziału i podlega bezpośrednio Naczelnikowi Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych.

Do zakresu działania wojewódzkich inspektorów zabudowy we wspomnianych wyżej Urzędach Wojewódzkich należą objęte dotychczas kompetencją oddziałów urządzeń rolnych sprawy poradnictwa budowlanego i związanej z tym pomocy kredytowej uczestnikom przebudowy ustroju rolnego (podział czynności wydziałów rolnictwa i reform rolnych, oddział urządzeń rolnych, rozdz. VI — Dz. Urz. Min. Rol. i Ref. Rol. z 1934 r. Nr 5, poz. 36), a w szczególności sprawy:

1) poradnictwa w zakresie sporządzania planów zabudowania i projektów budynków,

2) współpracy z oddziałem finansowym w zakresie pomocy kredytowej na zabudowę,

3) poradnictwa w zakresie budownictwa dla uczestników przebudowy ustroju rolnego,

4) przeprowadzania zabudowy na terenach parcelacji rządowej,

5) dokonywania kontroli celowości zużycia pożyczek przez uczestników przebudowy ustroju rolnego.

Proszę Pana Wojewodę o wydanie stosownych zarządzeń.

Otrzymują P. P. Wojewodowie: Pomorski, Poznański, Tarnopolski.

(—) *J. Poniatowski*
MINISTER

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. o zmianie zarządzenia w sprawie utworzenia wydziałów komunikacyjno-budowlanych i wydziałów dróg wodnych w urzędach wojewódzkich. (Nr. P. 5-176/1/37).

W porozumieniu z Panem Ministrem Spraw Wewnętrznych zarządzam:

W rozdziale V zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 7 kwietnia 1933 r. w sprawie utworzenia wydziałów komunikacyjno-budowlanych i wydziałów dróg wodnych w urzędach wojewódzkich (Dz. Urz. Min. Kom. Nr 9, poz. 79)*) wykreśla się ustęp 3 (dotyczący zarządu klinkierni państwowych), a na końcu zarządzenia umieszcza się nowy rozdział IX o brzmieniu następującym: „Organizację kierownictw państwowych wytwórni materiałów drogowych, podległych wydziałom komunikacyjno-budowlanym, normuje osobno zarządzenie Ministra Komunikacji.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(—) *Ulrych*
MINISTER

*) Przedrukowano w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 10 z 1933 r. str. 256.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1937 r. o organizacji państwowych wytwórni materiałów drogowych. (Nr P. 5-176/2/37).

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W bezpośrednim zarządzie państwowym pozostają następujące państwowe wytwórnie materiałów drogowych:

1) Kamieniołomy Państwowe w Janowej Dolinie, w Województwie Wołyńskim,

2) Kamieniołomy Państwowe w Zagnańsku, w Województwie Kieleckim,

3) Kamieniołomy Państwowe w Kozach, w Województwie Krakowskim,

4) Klinkiernie Państwowe w Białopolu, w Budach i w Izbicy, w Województwie Lubelskim.

§ 2.

Zadaniem kamieniołomów państwowych jest wydobywanie, obróbka i dostarczanie kamienia, a zadaniem klinkierni państwowych-produkcja i dostarczanie klinkierów dla potrzeb gospodarki drogowej w Państwie.

§ 3.

(1) Kamieniołomami państwowymi zarządzają kierownicy kamieniołomów, wyznaczeni przez Ministra Komunikacji, z siedzibą w miejscowości, w której kamieniołomy się znajdują, wszystkimi zaś klinkierniami łącznie — jeden z kierowników klinkierni, wyznaczony przez Ministra Komunikacji.

(2) Kierownicy kamieniołomów i kierownik klinkierń:

1) zarządzają podległymi wytwórniami na zasadach handlowych, pod osobistą odpowiedzialnością, w ramach zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji na każdy rok budżetowy, planu finansowo-gospodarczego, oraz w ramach obowiązujących ustaw, rozporządzeń i zarządzeń władz wyższych;

2) podlegają właściwym miejscowo wojewódzkim władzom administracji ogólnej, a sprawy z tego zakresu działania załatwiane są we właściwych wydziałach urzędów wojewódzkich;

3) są zwierzchnikami personelu podległych kierownictw i robotników wytwórni;

4) porozumiewają się w sprawach wytwórni bezpośrednio z władzami państwowymi I instancji oraz z osobami i instytucjami prywatnymi, z władzami zaś wyższymi za pośrednictwem właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, chyba, że dana władza występuje w charakterze prywatno-prawnym w stosunku do wytwórni lub że Ministerstwo Komunikacji poleci wytwórni porozumieć się bezpośrednio z daną władzą;

5) decyduje pod własną odpowiedzialnością w sprawach wskazanych w § 6, które zostaną przekazane ich kompetencji przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 4.

(1) Organem pracy kierowników kamieniołomów są kierownictwa kamieniołomów, organem pracy kierownika klinkierń — kierownictwo klinkierń.

(2) W skład Kierownictw Kamieniołomów w Janowej Dolinie i w Zagnańsku wchodzą oddziały:

1) administracyjny, obejmujący personel biurowy,

2) techniczny, obejmujący personel techniczny.

(3) Na czele każdego oddziału stoi kierownik.

(4) Kierownictwo Kamieniołomów w Kozach nie dzieli się na komórki organizacyjne.

(5) W skład kierownictwa klinkierń wchodzi:

a) personel biurowy kierownictwa,

b) zarządcy techniczni poszczególnych klinkierń, wraz z przydanym im do pomocy personelem.

(6) Kierowników oddziałów w kierownictwach kamieniołomów, zarządców technicznych klinkierń oraz księgowych (głównych) w kierownictwach kamieniołomów i w kierownictwie klinkierń wyznacza **właściwy wojewoda** za zgodą Ministerstwa Komunikacji, innych zaś pracowników — kierownik wytwórni (§ 6 ust. (1) p. 16).

(7) Personel wytwórni jest zasadniczo umowny, opłacany z budżetu wytwórni. Uposażenie, zajętego wyjątkowo w wytwórniach personelu etatowego, podlega refundacji z budżetu wytwórni.

(8) Ilość i rodzaj personelu kierownictw wytwórni, normy jego uposażenia i premiowania oraz wzory umów z pracownikami umownymi, określa osobne zarządzenie Ministra Komunikacji.

§ 5.

Kierowników kamieniołomów w Janowej Dolinie i w Zagnańsku zastępują, w razie ich nieobecności na służbie kierownicy oddziałów technicznych, Kierownika Kamieniołomów w Kozach — księgowy, kierownika klinkierń — zarządca techniczny Klinkierni w Izbicy, a kierowników oddziałów w kierownictwach kamieniołomów i zarządców technicznych w klinkierniach — funkcjonariusze, wyznaczeni przez kierownika kamieniołomów lub przez kierownika klinkierń.

§ 6.

(1) Do zakresu działania kierowników wytwórni należy w szczególności:

1) sporządzanie projektów planów finansowo-gospodarczych wytwórni,

2) przeprowadzanie kalkulacji kosztów własnych i sprzedażnych materiałów produkowanych,

3) sporządzanie bilansu oraz rachunku strat i zysków za dany rok budżetowy,

4) opracowywanie sprawozdań okresowych z działalności wytwórni, wykaz tych sprawozdań będzie podany oddzielnym zarządzeniem,

5) sporządzanie projektów umów, aktów porozumienia i t. p. na dostawy i roboty dla wytwórni,

6) sporządzanie projektów i kosztorysów robót i dostaw dla wytwórni,

7) sporządzanie projektów odpowiedzi dla władz w wyniku dokonanej kontroli,

8) prowadzenie księgowości według ogólnie przyjętych zasad handlowych, systemem amerykańskim,

9) sprzedaż wyprodukowanych materiałów po racjonalnie skalkulowanych cenach, zatwierdzonych w planach finansowo-gospodarczych przez Ministerstwo Komunikacji i zawieranie umów na dostawę materiałów; z tym zastrzeżeniem, że sprzedaż klinkierń poza teren województwa Lubelskiego, może nastąpić tylko za zgodą Ministerstwa Komunikacji,

10) przeprowadzanie dla wytwórni przetargów na dostawy i roboty, których wartość nie przekracza 50.000 zł. w jednym przypadku, oddawanie w wyniku przetargu dostaw i robót na kwotę do 25.000 zł. oraz oddawanie dostaw i robót z wolnej ręki na kwotę, nie przewyższającą 5.000 zł., zgodnie z obowiązującymi przepisami o oddawaniu dostaw i robót, oraz z zachowaniem wszystkich ograniczeń w tych przepisach zawartych,

11) zawieranie umów o dzierżawę pomieszczeń dla podległych pracowników umysłowych i robotników, według schematów zatwierdzonych przez urząd wojewódzki,

12) prowadzenie kalkulacji i statystyki porównawczej z działalności wytwórni,

13) zarządzanie robotami wykonywanymi sposobem gospodarczym,

14) ostateczny odbiór (kolaudowanie) robót wykonywanych w wytwórni,

15) sprawdzanie zapasów w magazynach i remanentów materiałów wszelkiego rodzaju,

16) przyjmowanie i zwalnianie ze służby robotników wytwórni w ramach jej planu finansowo-gospodarczego, oraz przyjmowanie i zwalnianie ze służby pracowników umysłowych kierownictwa, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w § 4 ust. (6), w granicach etatów zatwierdzanych corocznie przez Ministerstwo Komunikacji w planie finansowo-gospodarczym wytwórni,

17) udzielanie urlopów wypoczynkowych,

18) nakładanie kar (umownych, pieniężnych) w pełnym wymiarze, w granicach obowiązujących przepisów na podległych pracowników umysłowych i robotników wytwórni.

(2) Sprawozdania i elaboraty wymienione w niniejszym paragrafie, które zostaną zastrzeżone kompetencji Ministerstwa Komunikacji przedstawia kierownik wytwórni Ministerstwu Komunikacji za pośrednictwem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 7.

(1) Szczegółowy podział i tryb pracy w kierownictwach wytwórni i w samych wytwórniach oraz zakres obowiązków poszczególnych kategorii funkcjonariuszów i robotników określą regulaminy i instrukcje, opracowane przez kierowników wytwórni i zatwierdzone przez właściwych wojewodów.

(2) Przepisy rachunkowo-kasowe dla wytwórni wyda Ministerstwo Komunikacji.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(—) Ulrych
MINISTER

IV. Orzecznictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N.T.A." dział A, rocznik XIV rok 1936.

Nr 1134A.

Ustawa scaleniowa z 11 sierpnia 1923 poz. 833/1927 Dz. Ust., w szczególności w art. 6 ust 1, nie zawiera zakazu, aby wydzielona w wyniku scalenia osada była objęta jedną obwodnicą, a wobec tego przepis § 53 rozporządzenia wykonawczego z 27 sierpnia 1928 poz. 763 Dz. Ust. nie jest sprzeczny z powołaną ustawą. (Teza).

(Wyrok z 9 stycznia 1936 l. rej. 1254/33).

Nr 1136A.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej z 25 września 1932 poz. 712 Dz. Ust. utraciły moc obowiązującą te postanowienia niemieckiej ustawy przemysłowej, obowiązującej wówczas na górnośląskiej części Województwa Śląskiego, które dotyczą przedmiotów, unormowanych powyższem rozporządzeniem. (Teza).

(Wyrok z 16 stycznia 1936 l. rej. 3285/33).

Nr 1137A.

Organiczenieu działu w zgromadzeniu publicznem przez żądanie kart wstępu samo przez się nie pozbawia tego zgromadzenia charakteru zgromadzenia publicznego. (Teza).

(Wyrok z 27 stycznia 1936 l. rej. 295/33).

Nr 1138A.

Przewidziane w ustępie pierwszym art. 5 ustawy z 18 marca 1932 poz. 239 Dz. Ust. potrącanie 8%-towej opłaty nie dotyczy otrzymywanego przez emerytów dodatku mieszkaniowego. (Teza).

(Wyrok z 8 stycznia 1936 l. rej. 8694/32).

Nr 1139A.

Terminy przedawnienia, zakreślone w ust. 2 art. 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z 24 listopada 1927 poz. 911 Dz. Ust., nie mogą być przez władze restytuowane. (Teza).

(Wyrok z 3 stycznia 1936 l. rej. 1398/33).

Nr 1140A.

Użyte w art. 71 ustawy o wykonaniu reformy rolnej z 28 grudnia 1925 poz. 1/1926 Dz. Ust. określenie „cena spekulacyjnie wygórowana" należy rozumieć jako „cena zbyt wygórowana". (Teza).

(Wyrok z 16 stycznia 1936 l. rej. 4822/33).

Nr 1142A.

W myśl art. 1 § 3 Konwencji Górnośląskiej z 15 maja 1922 r., uzupełnionej deklaracją z 19 czerwca 1922 poz. 377 Dz. Ust., na ziemiach Górnego Śląska, podległych plebiscytowi, miały moc obowiązującą tylko te niemieckie ustawy, które zostały ogłoszone do 10 lutego 1920 r., ustawy zaś niemieckie, ogłoszone po tym terminie, obowiązywały tylko o tyle, o ile zostały zaaprobowane przez odpowiedni dekret Komisji Międzysojuszniczej, należycie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Górnego Śląska. (Teza).

(Wyrok z 21 stycznia 1936 l. rej. 6302/32).

C.

Bibliografia.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Grzyby domowe i inne szkodniki budulca oraz metody i środki walki".

Z zasiłku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy, Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowej Szkoły Higieny została wydana przez Komisję Rzeczoznawców przy Referacie Techniki Sanitarnej Min. Spraw Wewnętrznych praca zbiorowa p. t. „Grzyby domowe i inne szkodniki budulca oraz metody i środki walki" pod redakcją docenta Dra F. X. Skupieńskiego.

Wymieniona praca jest zbiorem wykładów, wygłoszonych na 1-szym Kursie Walki z grzybami i owadami w budownictwie, zorganizowanym z inicjatywy Departamentu Techniczno-Budowlanego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w marcu 1936 r. na Politechnice Warszawskiej.

Wymieniona praca, dająca dokładne i konieczne wskazówki w dziedzinie walki z grzybami domowymi, zasługuje na rozpowszechnienie, wskutek czego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaleca ją do użytku władz budowlanych rządowych i samorządowych.

Uwaga: powyższa praca jest do nabycia w Polskim Towarzystwie Higienicznym (ul. Karowa 31 w Warszawie) w cenie 8 (ośmiu) złotych.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.